

Előfizetési díj:

Vidékre, postán:
vagyhelyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 1 frt. 50 kr.
Félévre . . . 3 " — "
Égész évre . . . 5 " — "
Megjelenik e lap hetenként
egyszer, Szombaton.Előfizetési pénzek el-
fogadtatnak Gallia Fülöp
könyvkereskedésében Kec-
skeméten.

KECSKEMÉTI LAPOK.

Ismeretterjesztő hetilap.

Hirdetési díjak:

5 hasábos petit sor, egyszeri
hirdetésnél 5 kr.; — többszöri
vagy terjedelmes hirdetések-
nél árleengedés adatik.A nyiltterben való közle-
mény 3 hasábos soráért 10 kr.
számítatik.Hirdetések elfogadtatnak Gal-
lia Fülöp könyvkereskedésében
Kecskeméten. — Hirdetések ezen-
dőlől főlvetetnek még M. Zeisler
hirdetési irodájában. (Pest, Király-
útea 60. sz.)

Egy lap Kecskemét város újabbkori történetéből.

(Vége.)

VI.

Bemutattam a lapot, melyet ígértem szülővárosom újabbkori viszontagságos történetéből; de mielőtt tollamat letenném, meg nem állhatom, hogy még egy némit el ne mondjak, — s e lesz bizonyára legkeserveesebb föladatam.

Mintha előre hallanám, hogy némely polgártársam egész indignatioval kérdezendő: vajjon mi joggal merészlek én valakit leczkézteni?

Igaza van, — s mielőtt valaki polgártársaim közül tényleg e jogos kérdésre fakadhatna, előzőleg számot adok irányomról és kinyilatkoztatom: hogy senkit leczkézteni nem akarok.

Én Kecskemét város kebelében születtem, itt nevedtem s harminczhat év óta e városnak igénytelen tisztviselője vagyok; apám négy emberkoron át szülőföldemnek hű polgárai voltak, anyai őseim az elmúlt századok viszontagságait e város legrégebb családaival együtt szenvedték. Anyavárosom közügyeit kevés hián félszázad óta figyelemmel kísérem. Mig sokan egykorú pályatársaim közül napi munkájok fáradsalmait nyugalom és multság enyhe karjai közt pihenték ki, én legtöbbszörre olvasva, jegyezgetve s folyvást tanulva töltöttem időmet, — s az életerőt pusztító, egészségrontó és velőket szárító illetén foglalkozásban, negyven év óta könyvekre és íróasztalom éji világítására

többet költöttem, mint a mennyire szegény állapotomat netalán gúnyolni szerető némely polgártársam egész vagyoneértéke fölhatna. Így támadt fel kétezer éves sirjából s így tisztított meg sok mendemonda salakjától „Kecskemét város története“, melynek 3-ik kötete miatt, roszakaróim hamis vádoskodása folytán, a legutóbbi provisorium alatt, hadi törvényszék küszöbén állottam. Én tehát megmentettem Kecskemét multját — s nekem ne lehetne szavam e város jövőjéhez??

Igenis van, sőt erős jogot tartok ahhoz, hogy legyen; annyival is inkább, mert tudom: hogy e város népének higgadt eleme, gondolkozni tudó és akaró s a mozgalmat nem csupán pillanatnyi feltűnésért kívánó része, velem abban egyetért.

E lap hasáboin közölt fentebbi cikksor utóbbi két szakaszában kimutattam, a most folyó 19-ik évszázad első felében Kecskeméten dúlt egyenetlenkedés s pártoskodás káros következményeit; most pedig nyíltan kimondom: hogy a három év óta itt dúlongó pártoskodásnak épen hasonló, sőt az országos átalakulás nagy korszakát tekintve, amannál aránytalanul károsb következményei lesznek.

E két korszak Kecskemét város újabbkori történetében úgy hasonlít egymáshoz, mint egyik tojás a másikhoz.

Akkor minden zavarnak bölcsőjét képezte két-három társulat; most az elszigeteltséget fentartják a pártkörök.

Akkor a mesterségesen felizgatott nép folyvást zajgott az előjáróság ellen; most

a nép fel van izgatva az egész intellegintia ellen.

Akkor a községi forradalom nyilvános kitörésénél egy rovott előéletű ember pörgette az ördög rokkáját; most az 1867-ik évi izgatásnál egy kétes multtal bíró jövevény ember ragadta kezébe a demagogia zászlóját.

Akkor az első zavar kitört egyik egyház papja ellen; most a választásokra irányzott pártoskodás egész súlya mérlegbe vettett ugyanazon egyháznál bekövetkezett tanácsi választás ellen.

Nem folytatom a hasonlítgatást, hiszen ismerjük viszonyainkat; hanem arra mégis bátor vagyok figyelmeztetni polgártársaimat: hogy nem egyedül én vagyok az a papiromoly, ki vérét áldozná egy érdekes iratért, mely szülővárosa múltjára vonatkozik, tessék elhinni: jövőben sokan lesznek, kik az 1867-ik évi mart. 17-én tartott polgári értekezlet, — az ápril 14-kén történt tüntetés, — a máj. 15-én s következő napokon megtartott tisztválasztás, — az 1868. Febr. 22-én megalakított demokratakör stb. stb. történetére vonatkozó jegyzeteket és adatokat hiven megőrzik, s lesz bizonyosan a ki megírja mindannak pragmaticai történetét, a bekövetkezett eredménnyel együtt, még pedig nem oly kimélettel, mint én e cikksorban tettem, hanem úgy, hogy a bűnöst a történelem bírószeke elé állítva és közvélemény által elítélve, átadja emlékét az utókor átkának és megvetésének.

Hová jutottunk mi Kecskemétiékül, kik csak néhány év előtt is, becsületes jó népünket a szorgalom és haladás mintá-

T Á R C Z A.

Napló töredékek

schweizi utazásomról.

(Folytatás.)

Kellemesebb meglepetés nem érheti az utast sehol, mint itt, hol a hátra hagyott, kihalt és csak pusztulást mutató vidék után, — melylyel a lélek a borzadályig megtelt — a telyes élet, elevenség látkepe szemlélhető. A halál és élet, — a tél és tavasz fogalmáról e hely méltó látkepet ad. Az elhagyott rettenetesség miatt levertségében fásult s elalélt lélek itt gyógyírját találja föl fájó sebére. Itt szabta ki a természet a határt a vad Schweiz s a szelíd Olasz-hoz között. E kapu vezetű át az utast a Schöllenen hegyszoros halált hordó poklából, az Urseren völgy béke és gyönyörrel telt paradicsomába.

Szemközt mintegy $\frac{1}{4}$ órányira elevenzöld domboldalon épülve terül el An der Matt falucska, egy kis erdő mellett; jobbra távolabb egy halmon Hospenthal vár magas toronyomladéka látható. A légoly tiszta, kellemes e kedves helyen. Ez az Urseren-völgy.

A középkorban An der Matt falu az Urnerloch mellett balra a Kirchberg lábánál feküdt, mit bizonyít még fennálló temploma, magas feketült tornyával, s körülötte 8—10 ház, melyek teljesen lakatlanok; egy lavina által szétromboltatván a helység, lakosai pár puska lövéssel távolabb telepedtek le. An

der Mattól $\frac{1}{2}$ órányira van Hospenthal falu. Itt emelkedik a hegyiút a tulajdonképeni sz. Gotthardra; jobbra egy másik út vezet a Furkán keresztül.

Számos kanyarulatokban emelkedik az út a Reuss patak sziklás meredek balpartján. Lépésről lépésre újra pusztább, növénytelenebb, kihaltabb a táj; mig nem a kopasz szakadozott sziklák lezúzott óriási darabjai lesznek ismét ez életnélküli vidék szemléleténél az utas előtt az egyedüli tárgyak, melyeken szemeit legeltetheti, s a rohanó Reuss, mely az iszonyú pusztá vidék némaságához rettenetes zúgásával járulván, a világ végét látszik hirdetni.

Hospenthaltól egy órányira van az első nagy épület, izmos, erőteljes falakkal, mely hó olvadás-kor megindulni szokott lavinák ellen az utasokat védi. A hó mindinkább szaporodni kezd. Egy óra múlva eléri az ember az utolsó hidat, mely a Gotthard csucsáig van. Jobbról és balról magasan emelkedik az országút mellett a hó, lemetszve egyenesen, hogy az út kényelmesebben legyen járható; tovább haladva egyedül a postaút marad hótól menten és szárazon. Fél óra múlva végre meglátszik a sz. Gotthárd csucsán levő Albergo di s. Gotthardó, s átellenben vele balról az új két emeletes Hôtel du Monte Prosa. — Most az út nyilegyenesen, minden emelkedés vagy lejtő nélkül halad a kellemes éji szállást ígérő kedves hely felé. Fent e 6510 láb magasban a vendéglők mellett három kis tó terül el, az országúttól egy jobbra, kettő balra. Kettő még egészen be volt fagyva, a harmadik is félig. Esti 5 óra volt, mikor megérkeztem a Monte Prosa szállodához. Nem kínálgatva magamat, sokáig, letelepedtem, hogy a délelőtti 11 órától, folytonosan hegy

nek tartó út fáradsalmaitól még mielőtt kényelmesebb nyugalomnak adnám is magamat megpihentethessem fáradt tagjaimat. — Majd kimentem a szálloda elé, hogy itt a természet vadságában inkább elmélyedve élénkebben legyek képes feljegyezni a már-már elmulandó nap élveit és borzadályait. Egy ideig csak győztem irni; de egyszerre mintha csak jégverembe löktem volna, testem minden porzikája reszketni kezdett a szokatlan hidegben. A köd és felhő nedvessé tette a levegőt, s az átellenben levő Albergót elfedte szemeim elől. A rettentő hideg miatt kezdtem megenni az élvezetet, melyet e borzasztó tájék szemlélete nyújtott s felmentem a terembe.

Más nap reggel, bár korán felébredtem, — az elmúlt nap fáradsalmait, s azon gondolat, hogy e magaslatról újra csak saját alkalmatosságomon kell leszálnom, 7 óráig pihentettek nyughelyemen. Egy óra múlva kis táskámmal oldalamon útban voltam lefelé. — Számtalan kanyarulatban vezet le az út, a télen és tavaszon a lavinák gyakori hullása miatt Val Tremolának, a rettegés völgyének nevezett hegyszoroson. A sz. Gotthard méhében született, s jéggel, hóval borított kebelén táplált Ticino kiséri az utast, mely patak a hegyoldalokról leszakadt lavinák olvadó havától nagyra dagadva, a völgy mélyét ellepő sziklákon úzi lefelé Saltó mortaléját süketítő zúgás között, mit a meredek sziklafalak százszorosan s örökösen visszadörögnek.

A kanyargó országút hosszadalmasságát megrövidítendő, gyalogútak vezetnek a lefelé kanyargó útra, melyeket az utas bátran, veszély nélkül követhet, mivel az eltévedéstől félni egyáltalában nem lehet, miután 10—12 kanyarulatot is tisztán láthat

képének, intelligenciánkat a vidék miveltségi magaslátán állónak hittük és nyilatkoztattuk?!

Oda jutottunk szeretett polgártársaim: hogy midőn egy jövevény ember a demagogia zászlóját felütötte, a ki minden alkalommal a subát magasztalta a buda rovására, s írásban és szóval fenyegetni nem átalotta, hogy hátán kihordja Keeskeméttől azokat, kik a kaputos osztályban becsületes emberek, (!!) — és ezzel az intelligenciát pelengérré állította s a jámbor nép által meggyűlöltette, — mindezt mi elnéztük, eltűrtük, sőt a féktelenül garázdálkodott jövevény ember diadala felett öklünkbe kaczagtunk!!!

Igaz ugyan, hogy 1868. febr. 22-én ama jövevény ember kezéből a demagogia zászlóját kivettük s az általa felizgatott népet karonfogva szép csendesen — mint mondani szoktuk — a democratia terére átvezettük; ezzel azonban eleget tettünk-e polgári kötelességünknek?

Nem! — mert a békés nép izgatására célzó intézményeket fenhagytuk és ugyanazon kártékony irányú irodalmi közlönyök élvezetére szoritottuk a jámbor népet, melyeket ama jövevény izgató annak kezébe adott.

Ezzel aztán oda kényszerítettük az ellenkező meggyőződésben levő polgárokat, hogy a „Népkör“ ellenében „Olvasókör“ czime alatt egy külön pártot alakítsanak, és így két különböző „kör“ nevezete alatt a város népét ugyanannyi ellenséges táborra tömörítettük.

Hát e két „kör“ teljesítette-e feladatát? elérte-e kitűzött célját?

Nem! — mert azon kívül, hogy mind-egyik saját tagjainak tömegét külön irányú lapokkal elárasztotta, — a nép oktatására és felvilágosítására egyik sem tett semmit; a helyett, hogy a vélemény-különbség kiegyenlítésével az egyetértést visszaállítani törekedtek volna, és a helyett, hogy akár a központban, akár külön városrészekben, szükséges és hasznos tárgyú népies felolvasások tartattak volna, mindegyik megelégedett azzal, hogy a megrendelt pártkülönökből a nép fiai tovább is a political

pártkülzdelmek kártékony mérgével töltözzenek.

Mi következik aztán ilyen eljárásból, — megmutatta egy legközelebb történt választási esemény, mely e lapok hasáiban is oly keserű vitát idézett elő.

És kérdezni bátorodom, szeretett polgártársaim! vajjon jól van ez így?

Én határozottan tagadom s ezt a legveszélyesb iránynak, a pártok elmérgesítésére, a nép demoralizálására vezető legrosszabb eljárásnak tartom.

A kivívott siker, a bekövetkezett vita folytán az egyik párt kinyilatkoztatta már: hogy jövőben is kizárólag csak saját pártjából fog választani, akár talál alkalmas egyéneket, akár sem; — és a másik párt, minden indokolás nélkül, erre ugyanazon szavakkal felelt ingerültségében.

Igy aztán majd boldogul a város, majd haladnak a községi ügyek. (???)

Egyébiránt ne higyjék tisztelt polgártársaim, hogy én recriminálok; nem! én csak oly eseményeket említek fölületesen, mikről mindenik polgártársam, még a ki részt vett is azok előidézésében, most már sajnálattal kimondhatja: vajha soha se történtek volna; hát még ha majd valami papiros-moly később azok történetét is megirandja.

S itt egy régi történet ötlük emlékeztetembe. Hajdan midőn a Caesárok alatt Rómában a közerkölesiség annyira süllyedt, hogy a férfiak többé nőülni sem akartak, — a pártában maradt hajadonok közt az öngyilkosság oly nagy mérvet öltött, hogy naponkint öt, hat, tíz s több ily eset fordult elő. A római tanács minden igyekezete meghiúsult ennek meggátlása körül; míg elvégre kihirdette: hogy jövőben minden öngyilkos nő hullája egészen meztelesen három napi nyilvános közszemlére fog a piacon kitétetni, — és ez használt: mert a női szemérem annyira erőt vett a római hölgyek elesüggedésén, hogy a haláluk után bekövetkező nyilvános kitétel gyaláztatást eltűrni nem bírták — és köztük az öngyilkosság esetei megszűntek. — Hát egy oly tévedt irányú, meggondolatlan, vagy éppen rosz akaratú polgár, ki életében pol-

gártársai közt az egyenetlenség, visszavonás és pártoskodás konkolyát hintegette, avagy csak a községi ügyek körüli egyetértés áldásait terjeszteni vétkes gondatlansággal elmulasztotta is, — rá gondolhat-e nyugodt önérzettel arra, hogy mind e cselekményei egykor az utóbbi nemzedék által szigorúan megbíráltatnak, — s az ily polgár neve és emléke, saját gyermekei, unokái — ha lesznek — s a polgárok egyetemes községe által a közmegegyezés átkával sujtatni fognak!?

Azt se higyjék tisztelt polgártársaim, hogy talán politikai pártérdekből beszélek, — mert én községi belügyekben politikai pártot nem is föltételezhetek. Országos ügyben, például a követválasztásnál, midőn megválasztott követünk által az ország ügyeire közvetített befolyás gyakorlatára hivatásunkat teljesítjük, — igen is helye van a politikai pártokhoz alkalmazkodásnak, s ha ifjabb ember volnék, ott meglehet magam is hatályosan szerepelnék; de községi belügyeink intézésénél mi köze a divatos politikai pártnak, azaz a kétféle political hitvallásnak? — éppen amnyi, mint a katolikus vagy protestans hitvallásnak; mert Kecskemét város községi belügyeinek intézését, valamint különválva sem a róm. kath. vallású, sem a protestans vallású lakosok maguk számára kirekesztőleg nem igényelhetik: éppen úgy az országos political nézetekből származó pártok political hitvallását tartó polgárok azt külön és kirekesztőleg maguknak nem követelhetik.

Nem is saját érdekemből beszélek. Idős ember vagyok már én, nekem kevésre, mindössze békére van szükségem; még ha egy kifacsart citrom héjának sorsára jutnék is, — csak szőlővárosom nyugalma és boldogsága legyen annak eredménye, — én megnyugszom saját sorsomon.

Éddig minden felszólalásom e város közjává, polgártársaim egyetértésének megalapítására volt irányozva: most midőn fentebbi cikksorban a visszavonás, pártoskodás pusztító káros következményeit feltártam, — ugyanazt ismétlem.

A történelmet a római bölcs „viszon-

az ember maga alatt. Én is ez ösvényt követtem, mellyel ha többet nem, egy fél órát bizonyosan meggazdálkodtam. Egy helyen azonban felakadtam. Át akarván csapni a magasról, lent a mélységben kanyargó út folytatására, midőn hamarabb nem látva az utat mintegy 5 öl szélességben néhány öl vastagságú lavina borította el; kikerülni nem lehetett a meredek sziklafal miatt; — vagy vissza kelle tehát mennem az igen fárasztó, s meredek szakadozott sziklaúton azon helyre, melyről az átsapás kedvéért letértem, vagy pedig a lavinára ülve, — mely mint a magasból látszott a postaútnál végződik — szánkázva kellett lehajtatnom. Soha sem tudtam megfejteni magamnak azt, hogy miként juthatott eszembe e vakmerő gondolat, melynek kivitele oly könnyen nyakamba kerülhetett volna. — Elhatároztam, hogy leszánkázom, ha megbír a hó. Esernyőmmel megkopogtattam a havat, mely a meredek sziklafal árnyékában levén, keményen meg volt fagyva s miután erejéről ily könnyedén meggyőződtem, ráültem, s vigyázva, hogy az egyensúlyt el ne veszítsem, meglehetősen sebességgel haladtam a vastag lavina tetején, s egy hatalmas zökkenés után — melynek okozóját a magasból nem láthattam — szerencsésen leértem az országútra; honnan vissza nézve előre nem számíthatott nyári szánkázásom helyiségére, megborzadva fordultam meg, s folytattam útamat a kanyargó hegyúton lefelé. (Különben semmi bajom nem történt azonkívül, hogy a nadrágom egy kissé vékonyabb lett, mint volt az elindulásakor).

Egy órai út után a szomorú látképekkel teljes kihalt vidék elmarad, s gyönyörű fás, pázsitos

vidék váltja fel azt. A lassan kanyargó völgyön, melyet középen a Ticinó szel ketté, messze terjedő kilátás nyílik. Itt egy útitársam akadt, egy olaszországi fiatal férfi, ki egy szót sem tudott németül. Szerencsémre hoztam magammal egy olasz zsebszó-tárt, s ennek segélyével beszélgetve haladtunk előre, megértvén tőle, hogy Németországból jön, hova évenként elszokott járni — juhokat úsztatni.

Leérve a hegy meredek részéről, egyenes irányban haladtunk Airolo felé, mely faluska igen kedves vidéken fekszik a Leventina völgyön. Airolon túl Szalvedró falut értük. Az úthoz közel áll egy magas toronyomladék; — az országút négy egymás után közvetlenül következő alagúton halad keresztül, melyek mindegyike az utat elálló s a völgyet áthidalni törekvő sziklás hegy alatt halad. Jobbra szé- dületes mélységben a kiálló sziklák közt iszonyúan küzdve s zúgva a Ticinó halad. Nem messze szinte jobbra fenyves hegyoldalon festői szép vidéken a Calcaccia vízesés rohan alá a magas hegytetőről, három nagy ugrásban, melyek közül a legelső s leghövebb vizü esés egy helyen úgy ütközik egy kiálló sziklalapba, hogy a felszökkenő vizsugár nagyszerű szökő-kutat képez. Távolabb egy vaskos köhíd vezet át a Ticinón s mintegy negyed óra alatt bent voltunk a piszkos és nyomorú kinézésű Piotta faluban.

A nép nyelve teljesen olasz; a német és olasz nyelv határpontjával a sz. Gotthard csúcsát kell vennünk; ez annyira szigorú határpont, hogy a Monte Prosa Hótelben még németül is beszélnek, míg az Albergo di S. Gottardóban kizárólag csakis olaszul lehet boldogulni.

Piottától jó két lovas kényelmes kocsin folytattam útamat Ambri és Fressó falvakon keresztül; ez utóbbi falut elhagyva egy hegyláncolat látszik elzárni a völgyben kanyargó országútát. E hegység a Monte Piottinó. E hegységről az az elterjedett vélemény, hogy hajdan ez teljesen elzárta a völgyet, mignem egy földrengés következtében az ketté repedt, s a megszorult Ticinó szabad folyást nyert ismét. E hegyrepedésen keresztül iszonyú mélységben tombol a dühöngő folyó, s felhő alakban magasra szállnak fel szerte zúzott tejfehér habjai, melyek a kimosott, elkoptatott sziklafalon pihely lágygyá zúzatva, zöldes színű fehér felhőjével borzasztó félvilágosságot kölesönöz a sötét mélységet környező szomorú és félelmes képnek. A Ticinó itt élethatal harcát viva saját maga ellen, mindig megsemmisülve, s ismét újra születve, hasonlít az őrzőngő féket vesztett dűhéhez. Az országút felett szédítő magasban, a kopasz sziklafal hajol keresztül az úton, minden pillanatban a leszakadási félelemmel rettegte a jámbor utazót. Ez iszonyú helyről kiérve, a közép Livina völgybe vezet az út, mely újlag a természet szelid, kedves szépségeivel gazdagon van megáldva. A havasi tájék mindinkább elenyész, s gazdag lombkoronás erdők lepik el a hegyoldalakat, s a pázsitos völgyet, melyet a Ticinó, s a partján haladó országút szel ketté. Nyil egyenesen vezet az út a szurtos, rongyos Faidó faluba. Kevés idő múlva szerencsémre éppen indulandó volt a helyi posta Bodióba; ennek kényelmes belsejében helyet foglalva, veres frakkos kocsisunk jelt adott lovainak az indulhatásra, s mi e hatalmas esengős

tagságok tanúja, igazság tükre, élet oktatója, emlékezet éltetője“ magasztos czimekkel ruházta fel; és igaza volt: mert egyetlen tudomány sincs, melynek legvilágosb tétele is valamely kételyt ne hagyna maga után; de a történelem egymaga azon tudományt képviseli, mely oly kétségbe vonhatlanul megtörtént eseményeket tárgyal, melyek természetes következményei soha sem maradhatnak el.

Tehát a mi bekövetkezett e folyó évszázad első felében városunk fölött lezajlott községi forradalomra: az alapokok természetéhez s fenálló viszonyokhoz képest, mostani pártviszályainkra is hasonló eredménynek kell bekövetkeznie; — nem kívánatik a jóstehetséghez semmi természetfölötti ihlettség — mikép már említém vala — hanem minden jóslat természetes kulcsa befoglaltatik a megtörtént eseményekben.

Nem szeretnék annyira elcsüggedni, hogy polgártársaim ügyszeretete s értelmisége körül mindig táplált reményemben esalatkozzam; legjobb igyekezetem hajótörését megérjem; s egy jobb jövőnek mihamarabb bekövetkezése fölött kétségbe essem; — de mostani felszólalásom e tárgyban valószínűleg utolsó.

Kicsinységem egyszerű érzetében sem mentorkint feltolakodni, sem tanácsot osztogatni nem akartam; én csak példákra hivatkoztam s mai viszonyainkra egy régiebb helyi eseményt alkalmaztam.

Zárszavaim azonban most is ugyanazok, melyek mindig voltak és lesznek: t. i. mint ugyanazon egy anyaváros fiai szeressük egymást; mint ugyanazon egy község polgárai tiszteljük egymás véleményét s legyünk egyetértésben; az országos ügyek körül hagyjunk meg mindenkit saját meggyőződésében; — de községi belügyeink elintézésénél mindnyájan „kecskeméti polgárok“ maradjunk.

Végre a közelebb megtörtént s mihamarabb bekövetkező választásokra nézve tartuk meg az emberiség tanító nagymesterének, a keresztyén vallás alapítójának amaz örök becsű szavait: „az ő gyümölcszeikből ismerjétek meg őket“ — azaz tetteik után

négy lovon egy percz alatt hátunk megett hagytuk a falut.

Szép, változatos erdős hegy s völgy között haladtunk előre, mindenütt a Ticino partján, mely utunktól jobbra zajongva tört előre sziklás pályáján; itt ott gyönyörű vizesések bővítették vizét; 1/2 óra múlva Chiggiogna falut értük, hol a hegyoldalakat és völgyet árnyas szelid gesztenye erdők lepik el. Ez árnyas lombos hegyoldalak oly kimondhatlanul jól esnek az utasnak, ki a szomorú kopasz természetlen sziklás vidék szemléletének oly sok órán keresztül volt kitéve.

Délután 3 óra tájban érkeztem Bodióba, hol azonnal akadt újra alkalom Bellinzónáig. Kocsisom több utasra is számítván, az indulás idejét méltó bosszúságomra egész 5 órán túl elhúzta.

Polleggió falun keresztül, — hol gyönyörű, érett gyümölcsessel rakott cseresznye- s árnyas szelid gesztenyefák hűsíték az út melletti szűk völgyet — mintegy 1/2 óra múlva Biascába értünk, hol a város házikerteiben óriási levelű figefák mutaták gyümölcstől gazdag s a kőkerítéseken áthajlott ágait; az országút két oldalát eperfák díszítik, ha diszók az eleve zöld levelek le nem szedtenének a selyembogarak részére takarmánynak. — A város felett emelkedő dombon, régi mohos, repkénnyel hálózott falaival emelkedik a templom, mely körül s a hegy oldalakon szép szelid gesztenyefák szolgálnak árnyas sétatnyul. Túl a városon a Fróda pataknak pompás esése van, mely a meredek sziklás s alább eleven zöld fákkal sűrűen benőtt hegyoldalon önti le bőven hó fehérre zúzott vizét. A Ticinó széles kavicsos medrében halad kanyarogva, s nagy hóolvadá-

mérlegeljük az embereket, s válasszunk mindig alkalmas, szilárd jellemű, elismert becsületességű férfiakat; de a ki egyszer megválasztatott, legyen tiszteletben annak személye és állomása, mert a polgárok egyetemes községének jogai vannak rá ruházva, — mert a nagy apostol szavai szerint „istentől van minden előjáróság“, — mert egy községnek nincs és nem lehet nagyobb átka, mint ha előjáróinak tekintélye lerontatott.

Hornyik János.

Színház.

Hubay G. úr a múlt Szombaton azaz e hó 5-ikén, minden nagyobb hűhó és haranguirozás nélkül megkezdte előadásai sorozatát, a „Boisy Boszorkány“ című, három felvonásos operetttel. A kíváncsi közönség, — mely a télen át megszokta a rosznál rosszabb előadásokat, a hang nélkül énekelt operetteket — kellemetes meglepetésben részesült; a mennyiben egy társulatot látott maga előtt, mely a mellett, hogy egészben véve gyakorlott s egy szabatosan kikerekített, összevágó és élvezhető előadást rendezni képes: egyes tagjai is olyanok vannak, kiknek mind játékaik mind hangjuk azon feltevésre jogosít, hogy kellő pártolás mellett azon rövid idő alatt, míg itt maradni szándékoznak, — sok élvezetes estét fognak nekünk szerezni. H. Hetényi Antonia aszszony például iskolázott szép hangjával s ügyes játékaival e feltevésünket kétségtelemé teszi. Bodroginé szép alt hanggal rendelkezik, s játéka is megüti a mértéket. A férfiak közül Kápolnai szép csengő tenor, Bodrogi bariton hangjával említésre méltók. A karok, ügyesen, összevágólag énekelnek, a mi a tagok ügyekezeten kívül főképen a karmester érdeme. Megemlíthetnék még Megyeri Emma k. a. is, ki Favorit szerepében kedves és szerfelett ügyes játékaival egészen megnyerte a közönség tetszését; de mivel e számos tagból álló társulat annyi említésre méltó taggal rendelkezik, hogy lapunk helyszüke miatt ezuttal mind nem ismertethetnénk meg: elhagyjuk akkorra, midőn terünk és alkalmunk lesz újból másokról is szólni. — Közönség szép számmal jelent meg az első előadáson és meglegedve távozott.

Vasárnap, márczius 6-án volt a második előadás a „Mekkai basá“-val, melyet megelőzőt a „Szép molnárnő“. — Közönség nagy számmal gyűlt be és jól mulatta magát, bár a vígjáték helylyelkőzzel nehézkesen ment.

Hétfőn, márczius 7-én „Egy szó a miniszterhez“ vígjáték s „Férj az ajtó előtt“ című operette adatott nagyon kicsiny közönség előtt. Mind a vígjáték mind az operette nagyon jól — mondhatni nagyon vigan ment, a mennyiben nemesak a közönség nevetett, hanem magok a szereplők is folyvást arra használták fel a pausákat. Okának kellett lenni, hogy annyit nevettek; de talán kissé lehetne vigyázni arra is, hogy a közönség ne veszítse el illuzióját? Az operettében kitűntek: H. Hetényi

soknál a Brennó patakkal egyesülten előntéssel fenyegeti a szép, tágas völgyet.

Innen a Livina-völgy legalsó, Rivierának nevezett, s legkevésbé érdekes részébe vezet az út, mely 3—4 óra távolságban tart Olaszország felé s végig folyja széles kavicsos medrében a Ticinó. — Nehány — már teljesen olasz típusú rongyos, piszkos falun keresztül haladva egy kanyarultnál feltűnik festői szépségben Bellinzona, a város közepén emelkedő dombon épült régi de lakható váraival. Három magasan fekvő, tornyokkal ellátott terjedelmes vár, — melynek czikkzakkos falai a hegytetőtől le a városig nyúlnak, — látszik a völgyet bezárni. Ezek valóban azon erősségek, a honnan a schweizi helytartók a mostani Tessin Canton-beliéket évszázadokon át iga alatt tartották. Jelenleg a völgyben fekvő Castello Grande (egykor az úri helytartó székhelye) Cantoni fegyház és fegyvertár; a másik kettő a Castello Mezzo és Cast. Corbario (hajdan az unterwaldeni helytartó lakhelye) jelenleg újabb erődítmények által egymással összeköttetésben van, s Bellinzona most a schweizi szövetség erős vára. A város 1900 olasz nyelven beszélő lakossal bír, székhelye a Tessin cantoni kormánynak s a havasokon túli kereskedelemnek jelentékeny piaca. A várost a Ticinó áradásai ellen egy 2400 láb hosszú gát (riparó tondó) védi. A Ticinó két partját a pompás della Torretta nevű hid köti össze; tiz hatalmas granitoczkákból faragott ívezet fölött emelkedik e nagyszerű mű 714 láb hosszúságban a folyam felett, melyet a hid elkészültségig a szomszéd helységek lakóinak ha Bellinzónába menni akartak, esónakokon, s nem minden veszély nélkül kelle áthajózni.

Antonia, Megyeri Emma Kápolnay. A vígjátékban Rózsáné, Rajz és Szakál.

Kedden, márczius 8-án, a „Szép mészáros“ vígjáték és „Choufleuri úr otthon lesz“ című operette volt hirdelve, azonban az operette helyett Bodrogi rekedsége miatt a „Szamar tej“-et vették elő. Az előadás mindkét darabnál jó volt, Rózsáné, Rajz említésre méltón játszottak. Hogy másokról nem szólhatunk oka az, mert a szinlaposztó uraság nem látja szükségesnek, hogy szinlapot hozzánk is hozna, s mivel az egyes szereplőket nem ismerjük nagyon természetes, hogy könyv — akarjuk mondani szinlap nélkül nem is szólhatunk róluk.

Négy előadást láttunk, midőn e sorokat írjuk, de azon négy is meggyőzött bennünket arról, hogy a bérleteszközlése végett fáradozó igazgató urat a t. közönség figyelmébe jó lélekkel ajánlhassuk. Azon csekély ár különbségen, — mely a mosni bérlet és a boldogtalan emlékü Kovács M. által eszközölt között van — határtalanul több élvezetet szerezhetni, s ha azon kiállítás, melylyel Hubay úr az egyes darabokat színre hozza, tekintetbe vesszük valamint ha figyelembe hozzuk, azon különbséget, mely egy arányosan osztozkodó társulat és egy rendes havi fizetést biztosító igazgató kiadásai között van: bizonyára a bérleti szándékozó közönség méltányosnak fogja azt tartani s azon csekélységért, nem fogja magától eltaszítani a kínálkozó élvezetes estéket. Különb is az ideai szinüdüny kivételével mindenkor megvolt azon árkülönbség, mit most Hubay úr életbe léptetett, és igazán nem tudjuk felfogni, hogyan akadhat fen valaki azon, ha azt kívánják tőle, hogy ha jobb helyről akarja nézni az előadást: hát pár krajczárral többet is fizessen!? Ez nagyon méltányos és a miatt, hogy ez által ama visszaélésnek, mellyel sokan igyekeztek hátrább eső székeiket előre czipelni, — gát vették: valóban elismerésre méltó eljárás is az igazgatóság részéről. Mint halljuk az első bérleti előadás a jövő kedden lesz, kívánatos tehát, hogy addig mindazok kik bérleti ohajtanak ez iránt a kellő lépéseket a színházi helyiségen megtenni sziveskedjenek. Negyven bérlet az első napon aláíratott, ez azonban egy ilyen társulatnál nagyon kevés s mi sehogy sem tudjuk elhinni, hogy a kecskeméti színházi közönség mely legközelebb az eltávozott s pártolásra valóban alig érdemes szintársulatot, száznál több bérlettel biztosította, Hubay urat egy bizonytalan jövőnek tenné ki az által, hogy mivel nevezett igazgató úr fájós lábával bérletgyűjtés végett napokat nem tölthet járkálással, több bérlet nem folya már be ama negyvennél! Itt volna már igazán az ideje, hogy nálunk se tekintenek a szintársulatot olyan koldúsféle gyűlévész hadnak, mely csak úgy élhet meg, ha házról házra kéregetni megy! Lelki szükség a művelt embernek a színház, s ugyan nagyérdemű közönség a mi lelkünknek nem volnának meg a színházban feltalálható szükségéi??

Csütörtökön, márczius 10-én itt először adatott „A nyelvtan“ című vígjáték és „Choufleuri úr“ otthon lesz című operette. — Mind a vígjáték, mind az operette nagyon megnyerte a jelen volt közönség tetszését, s valóban kár, hogy olyan kevesen voltak. A vígjátéknál nem csak maga a darab van jó magból elmésen összeállítva, hanem a szereplők is sok ügyességet fejtettek ki. Jávorfi kitünően játszott Poitrinas szerepében

A város fekvése igen regényes; távol a Lago maggiore partját képező hegyek kékelnék, s közelebb a várost körítve szép lombkoronás fákkal benőtt hegyek emelkednek a Ticinó mindkét partján, mely a város egy részét is keresztül folyja.

Másnap reggel a vendéglő étteremben egy fiatal úri emberrel ismerkedtem meg, még pedig igen nagy bajjal; öltözetéről azonnal felismert, hogy micsoda nemzetnek vagyok fia, s megszólított — de fájdalom — angolul, németül válaszoltam neki, hogy nyelvé nem értem, mire ő nyelve kitörésének veszélye között, irgalmatlan németiséggel értet meg velem, hogy ő meg németül nem tud, — el is hittem neki egy szavára azonnal. Az étteremből lementünk, hogy a reánk készen váró kocsiban helyet foglaljunk, mely minket a Lago Maggiore északi végén levő magadinói gőzhajó állomáshoz volt szállítandó. Elindulván, megkezdődött a mind kettőnk nyelvével feleltévesztető társalgás. Utitársamnak, ha valami német szó nem jött nyelvére, egész angol hidegvérrel kapta ki a zsebemben levő kis olasz-német szótárt, s megtalálva a mit keresett alig mondá azt ki, újra neki indult a másik szó vadászatának. Így vadásztam én is az olasz szavak közt, midőn valamely német szót már sehogy sem voltam képes vele megértetni. Szerencsére kocsisunk németországi származású volt, s a nehezebb esetekben, melyek már mind kettőnk vállait terhesen nyomták, tolmácsul őt használtuk.

(Folytatása következik.)

és többször valóban megérdemelt tapsokban részesült. Bodrogi igen jól személyesíté Cabussát kereskedőt. Albisi Anna kisasszonynak jelentéktelen szerepe volt ugyan; de nem lenne szép említés nélkül hagynunk, már csak azért sem, mert színésznőknél gyakran előfordul azon hiba, hogy kicsiny szerepekre alig fordítanak figyelmet, Albisi Anna k. a. úgy vesszük észre e hibában nem szenved, mert láthatólag elég gondot fordított szerepére; s ezért hitünk szerint méltánylásra érdemes. Szakál a barom orvos szerepében a többiek mellé illett. Egészben véve is, az előadás kerekded és összevágó volt.

Az operettben H. Hetényi Antonia asszony, Kápolnay és Bodrogi urak tűntek ki. A szép dallamok csaknem mindenike után tapsokat arattak a magát e társulat előadásain jólérző közönségtől. Bizony a ki tehetné s még sem megy el e társulat előadásaira, nagyon hibáz önmaga ellen, s oly élvezetektől fosztja meg magát és tán hozzátartozóit is, miknél különbeket vidéki közönség sehol sem kereshet, s ha keresne sem találhatna fel.

Kimutatás

azon halálesetekről, melyek sz. kir. Kecskemét városában 1870-ik év Február havában előfordultak: meghalt összesen 132; ebből

1) férfi 73, 2) nő 59, 3) törvénytelen 10, 4) egy éven alul 44, 5) 1 évtől 10 évig 24, 6) 10 évtől 20-ig 12, 7) 20-tól 30-ig 6, 8) 30-tól 40-ig 7, 9) 40-től 50-ig 7, 10) 50-től 60-ig 6, 11) 60-tól 80-ig 17, 12) 80 évtől 100 évig 5, 13) rendes halálozás 132, 14) mulva született 4, 15) orvosoltatott 71, 16) nem orvosoltatott 61, 17) beoltatott 60, 18) nem oltatott 72.

Dr. Kecskeméti Lajos,
v. halott vizsgáló orvos.

Nyilatkozat.

A „Kecskeméti Lapok“ ujdonságai közt egy „Beküldetett“ cikkekcske közöltetett, melyben a beküldők meg róják a polgármesteri, kapitányi és mérnöki hivatalokat, a piac közepén a község botránkoztatására eltűrt disztelenkedő kofa-sátorért és felhívják a fent nevezett hivatalok képviselőit, hogy ha az ő izlésüket nem sérti, legalább a jobb izléssel bíró közönséget mentse meg, és a piacot tisztítsák meg azon ronda sátorától; — mint a felhívottak egyike kötelességemnek tartom kijelenteni: hogy az én izlésem mint minden rendtelenség, úgy azon a piac közepén gubbaszkodó sátor is sérti és midőn a mult év májusában városi mérnökül megválasztattam, miután nekem végrehajtó hatalmam nincs, azonnal azon sátor eltávolításáért megkerestem a kapitányi hivatalt; de miután eltávolítását hasztalan sürgetem, a sátor tulajdonosnőjét is felszólítottam, hogy onnét más helyre tegye sátorát; de ő azzal menté a korábbi tilalom ellen oda helyezkedését, hogy ő neki a Polgármester úr adott arra engedélyt; — a dolog így állván, különben is csak szíves kérés, vagy zaklatásig terjedhet az én hatásköröm, többet ez ügyben nem tehettem; — annyit azonban kijelentek: ha nekem kapitányi hatás köröm van, a polgármesteri engedély mellett, vagy daczára is elpusztíttatom azon csakugyan minden jó izléssel bírt embert megbotránkoztató ronda fészket. Ennyit akartam a beküldőknek elmondani.

Szilcs Imre,
városi mérnök.

Ujdonság és vegyes.

† **Az udvar hir szerint** Budáról egyenest Schönbrunnba költözik, s ősszel fog Gödöllőn időzni.

† **Deák Ferencz** felgyógyulván hosszabb betegségéből, midőn hétfőn a képviselő házban megjelent, a háztárgjai minden pártkülönbég nélkül siettek őt üdvözölni.

† **Az újonczozás** márczius 9-kén nálunk is megkezdett.

† **A kath. autonomiát** szervező gyűlésre a képviselő választásra márczius 8. 9. 10. 11-kén, szavaztak 1017, ebből Horváth Döme úr kapott 1011 szavazatot.

† **Pest-Pilis- és Solt t. e. megyék** évnegyedes közgyűlését folyó év márczius 15-én és következő napjain fogja megtartani Pesten a megye székházának nagy teremében.

— **Schubert Antal** úr helybeli aranyműves, az „Iparegyelet“-nél 100 forint alapítványt tett. Azon érdekes kikötéssel, hogy ezen tőke az egy-let tagjai között kamatoztatván, a kamatok fátylákra fordíttassanak, hogy netalán valamely egy-leti tagnak történendő halála esetén az utolsó tisztesség tételénél, az egylet részéről is ünneplés részvét és kegyelet gyakoroltassék. E szép példa által buzdíttatva mint értesültünk, többen egy gyászlobogóra is tettek össze pénzt.

— **Horváth Ferencz** úr lélek nemességének szép tanú jelét adta az által, hogy folyó évi február hóban a casinói társulat könyvtárát 25 kötet könyvvel ajándékozta meg.

† **A félegyházi honvéd laktanya** márcz. 6-án a szó teljes értelmében össze rogyott, még pedig úgy, hogy vályog vályogon nem maradt, szerencse, hogy nappal történt, és így emberélet nem esett áldozatul. Hajh! így van az ilyen argumentum-épület, melyet az ősz utolján derűre borúra össze kellett ütni, hogy midőn a 2-ik honvéd zászlóalj telephelyeül minden körülmény, még maga a törvény is Kecskemét mellett szólt és Kecskemét kész volt, sőt ajánlatot tett olyan laktanyát építeni, milyen a honvédelmi ministeriumnak tetszik, vagy minőre az rajzot ad, és mind e mellett a 2-ik honvéd zászlóalj törzse Félegyházára helyeztetett, azon indokból, mert még Kecskeméten nincs hova elférni a honvédek, addig Félegyházán már kész a laktanya, — és így gyorsan élő argumentumul épült a most dicsőségesen össze rogyott laktanya.

† **E héten megtartott** Gergelynap-i vásárunk oly csendes volt, hogy a városban alig vettük észre, hogy vásárunk van, — a kereskedők, iparosok és gazdáknak pedig, kik valamit el akartak adni, szájuk tele van panasszal a rossz idő, a penztlenség miatt.

† **Királyi Pál** a Batthyány szoborra a jobb oldali képviselők közt 500 forintot gyűjtött.

† **A budai Sikló** valahára elkészült, és a forgalomnak átadatott. Vasárnap oly nagy volt a közlekedés, hogy mintegy 3000 ember nem fért fel, s a bevétel 170 forint volt, daczára annak, hogy 8—1 és 2—6 óra közt közlekedik; — azonban hirszerint e hó 15-től éjjeli 11 óráig fog a közlekedés tartani.

† **Békeffy József** 1848-iki honvéd ezredes márczius 6-án, hosszas szenvedés után Pesten elhunyt 67 éves korában.

† **Új-vidéken a Szerbek** márczius 6-án nagyszámú meetinget tartván, br. Rauch horváth bánnak bizalmatlansági szavazatot határoztak a

horváth országgyűlésnek acyryll betűk Szerémség-ből kiltatásáért. Továbbá sajnálatukat fejezték ki Miletiesnek a sajtó hatóság részére kiszolgáltatásáért és ennek bizalmat szavaztak.

† **Kornberger Mihály** pesti polgár és háztulajdonos szerződésileg lekötött biztosíték mellett kötelezte magát, hogy az állat kertet a szükségelt hússal f. évi márczius 1-ső napjától kezdve élte fogytaig minden díjnélkül ellátja, mely nagylelkű adomány évenként 1000 forint értéknek tevel. Több ily buzgó pártfogót óhajtunk a pesti állatkertnek, s akkor hisszük, hogy hamar fel fog virágozni.

† **Henczidai színház.** Henczidára — mint a szinlap hirdeti — egy 8 tagból álló szintársulat érkezvén, előadást rendezett; a Henczidaiak siettek a soha nem látott élvezetben részesülni; az előadás megkezdése után, az igazgató egymás után 8-szor különbféle szerepben megjelenvén, magatette a 8 tagot, azonban előadásután rögtön megszökött. A közönség jótnevetett a 8 tagú szini előadáson.

† **Bécs** azon külvárosokkal együtt, melyek közvetlen érintik a fővárost s csupán csak a vám-vonalak által vannak elválasztva, összesen 813,000 lakost számlál.

† **Statisztikai adatok.** Párisban van jelenleg 862 ügyvéd, 1893 orvos, 897 cipész, 924 kávéház, 894 vendéglő, 845 nagyobb, és 1578 kisebb borkereskedés, 809 mézárós, 800 sütő, 860 mű-asztalos, 39 tyúkszemorvos, 500 fogorvos, 11 tekegolyókészítő, 27 kártyakészítő, 830 divatárúsnő, 419 virágkészítő, 352 leányintézet, 1154 szabó, 1173 fűszerkereskedés, 745 könyvárús, 319 fa és kőszénárús, 52 gyertya öntő, 32 gyufa készítő.

— **Egy fiatal angol utatazó** járta be közelébb Máramarosmegyét, figyelemmel megvizsgálta s jegyzetekkel is kísérte tapasztalatait az ottani sóbányákban, végre közösmezőre is elment hol a Tisza ered. Itt e helyen van egy igen regényes pont, egyik oldalról szirtok meredeznek ég felé, míg másik oldalról zúgó csermelyek folydogálnak. A fiatal angol sokáig időzött e helyen. „Uram! eltemetnének-e engem e szikla üregbe ha véletlenül meghalnék?“ kérdé az erdőmestertől, ki kalauza volt. Miért ne? válaszolá ez. Ezután még több érdekes helyet látogattak meg. Másnap az angolt a sziklánál halva találták. Csak e szót lették zsebében egy papir darabkára írva: „Uram! számolok ígéretemre“.

Tudósítás a kecskeméti piacról.

(Alsó-ausztriai mérő szerint.)

Búza 87 fontos 4 frt. 40 kr., 83 fontos 3 frt. 90 kr., Rozs 80 fontos 2 frt. 72 kr., 78 fontos 2 frt. 64 kr., Árpa 74 fontos 2 frt. 68 kr., 68 fontos 2 frt. 50 kr., Zab 2 frt. Kukoricza 2 frt. 76 kr., Burgonya 1 frt. 70 kr., Szalonna mázsája 27—30 frt. Sertézsír mázsája 38 frt. 50 kr. Hizottlúd párja 4—6 frt., Széna mázsája 2 frt. 50 kr., Szalma mázsája 84 kr., Keményfa öle 15—18 frt. Puhafa öle 8—12 frt.

Szerkesztői üzenet.

H. J. úrnak Nagy-Gomba. Gratulálunk vitéz honvéd-százados úrnak, óhajtjuk azonban, hogy megrozsdásodott kardodra ne legyen a hazának szüksége. Hát egy kis cikkekcske nem jut lapunknak?

Felelős szerkesztő: **Hornyik János.**

H I R D E T É S E K.

Felhívás.

A „József-gőzmalom“ részvénytársulat, részvényrészlet fizetéseknek hátrárideje már rég letelvén, az érdekelt tartozásban levő részvényesek tisztelettel felkéretnek: hogy hátrálékaikat ezen felhívásnak nyilvános megjelenésétől számított négy hét elforgása alatt lefizetni annyival is inkább készkedjenek, mert különben az alulírt igazgatóság a szabályok 7-ik §-ának szigorát kénytelenítették ellenük alkalmazásba venni. Kelt Kecskeméten, febr. 25-én, 1870.

A „József-gőzmalom“
igazgató választmányá.

Értesítés.

Alulírt országos főügynökség tisztelettel tudatja, hogy Kecskeméten egy kerületi ügynökséget állított Wiszt József úrnál, ki is meg van hatalmazva biztosításokat tűz- és jég-károk ellen, valamint az ember életére felvenni, egyszersmind felhasználván az alkalmat fennevezett ügynökségünket a t. közönség kegyébe ajánlani. — Pesten, 1870. Febr. 19-én.

Az „Adriai biztosító társaság (Ruinione) országos főügynöksége“ Pesten.

Komm. — Sebastiani.

Hivatkozva fentebbi értesítésre magamat a t. közönség pártfogásába ajánlom, azon alázatos megjegyzéssel, hogy a biztosítási díjak a lehetőségig olcsón számítatnak és előforduló károk sebesen kiegyenlítettnek.

Wiszt József,
ker. ügynök.

Nyomatott Kecskeméten, 1870. Tóth Lászlónál.

Őszi barack-fa oltványok eladása.

Alolirott tisztelettel tudatom a t. városi közönséggel, hogy ballószegi fa-iskolámban, a legnemesebb őszi-barack oltványok megszerezhetők, egy-két évesek, 24 vál-fajban darabjának ára 20 krajczár, szabad választás szerént; — a helyiség van a kórhán-köz végén.

Ifj. Csókás József.

Egy „Kávéház és Vendéglő“.

Kecskemét város legfőbb s legkedveltebb utcáinak egyikében, minden hozzá tartozó eszközzel több lakó és vendégszobával, három vagy több évre bérbe kiadandó. Közlebbi tudósítást ad

Steiner Zsigmond, Kecskeméten.